

ॐ

ಸಮಾನ್ಯ ನೆಲ

ಅವನೊಬ್ಬನೇ

ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ:
ಶಾಮ್ ನಾವೇದ್ ಉಸ್ಮಾನಿ

ಲೇಖಕರು:
ಸೈಯದ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ತಾರಿಕ್

ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ನಾಶಮಾಡುವವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಪೂಜೆಯ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ಅನೇಕ ಜನರು ಇತರರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಸಮಾನ್ಯ ನೆಲ

ಅವನೊಬ್ಬನೇ

ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ:

ಶಾಮ್ಸ್ ನಾವೇದ್ ಉಸ್ಮಾನಿ

ಲೇಖಕರು:

ಸೈಯದ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ತಾಲಿಕ್

ಇದು ಮೂಲತಹ ಹಿಂದಿ ಪುಸ್ತಕದ ಕನ್ನಡ ಆವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

वही एक- एकता का आधार

ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.
ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಯಾವುದೇ
ಭಾಗವನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸುವುದು ಅಥವಾ
ಸಂವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

ರೋಷನಿ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್, ಬಜಾರ್ ನಸ್ರುಲ್ಲಾ ಖಾನ್
ರಾಂಪುರ, ಉ.ಪ್ರ. ಭಾರತ
244901

ನನ್ನ ಹಕ್ಕು!

ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಅವನೊಬ್ಬನೇ- ಸಾಮಾನ್ಯ ತಳಹದಿ ಎಂಬ (ವಹೀ ಏಕ್- ಏಕತಾ ಕಾ ಆಧಾರ್) ಮೂಲ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಪುಸ್ತಕದ ಕನ್ನಡ ಅವತರಣಿಕೆಯ ಮೊದಲನೇ ಭಾಗವಾಗಿದೆ (ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿ ಅಲೋನ್- ದಿ ಕಾಮನ್ ಗ್ರೌಂಡ್). ಸನಾತನ ಧರ್ಮಗಳು, ಕ್ರೈಸ್ತರು, ಸಿಖ್ಖರು ಮತ್ತು ಮುಸಲ್ಮಾನರು ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಾದ ವೇದಗಳಾದ, ಬೈಬಲ್, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ಕುರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೋಧಿಸಿದ ಏಕಮೂರ್ತಿವಾದದಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಹೊಂದೆದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿತ ಮೂಲ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿರುವ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 'ಸನಾತನ ಧರ್ಮ' ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮೊದಲನೇ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಕೃಪೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ಅಥವಾ ಪುಸ್ತಕದ ಇತರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.

'ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ' ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಎರಡನೇ ಭಾಗದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಅನಿಲ್ ಮಧುರ್ ಒಂದು ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದರು. "ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲು ನಿಮಗೆ ಏನು ಹಕ್ಕಿದೆ"? ನಾನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದೆ, "ನಾನೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ನನಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ"? ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ ಅವರು ನನ್ನೆಡೆಗೆ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ, "ನಾನು ಸುವಾರ್ತೆ ಮತ್ತು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸಿದ್ದೇನೆ". ಮತ್ತಾರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್? ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬೇರಾವುದಾದರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಇದೆಯೇ? ನಾನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯಾನಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ ಬೈಬಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಆಧಾರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಏಕದೇವೋಪಾಸನೆಯಿಂದ ವಿಚಲಿತಗೊಂಡರೆ ನಾನೇಕೆ ದುಃಖಿತನಾಗಬಾರದು? ನಾನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೆಸರೆರಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೇಕೆ ನನ್ನ ದುಃಖಿತವಾದ ಮನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಾನೇಕೆ ಗಳಿಸಬಾರದು? ಅದೇ ರೀತಿ ನಾನು ವೇದಗಳನ್ನೂ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ವೇದಗಳನ್ನು ಅರಿತಂತಹ ಮನುವಿನ ಮಹಾ ವೈಚಾರಿಕ

ಧಾರೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯ ಧಾರೆಗಳನ್ನು ಕುರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ
ಮರುಜೀವಿತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸನಾತನ ಧರ್ಮಿಯಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಕುರಾನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ
ಮೊಹಮ್ಮದರ ಮೇಲೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಲಾಗದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಒಬ್ಬ
ಮುಸಲ್ಮಾನನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಕುರಾನ್ ಎಲ್ಲ ಮುಂಚಿನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ
ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿದೆ. ನೈಜ ಸನಾತನ ಧರ್ಮಿಯಾಗದೇ ಮತ್ತು ನೈಜ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್
ಆಗದೆ ನಾನು ನೈಜ ಮುಸಲ್ಮಾ ಆಗೆನು. ನಾನು ಈ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಂದ
ಬೋಧಿತವಾದಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸಿದಂತಹವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು
ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಿಂದ ಬೋಧಿತವಾದಂತಹ ಏಕದೇವೋಪಾಸನೆಯ ಬೋಧಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಮಾನನಿಂದ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಟೀಕಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವೆಂಬಂತೆ ಓದುಗರು
ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾರರು ಎಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ವೇದಗಳು ಯಾವುದೇ ಒಂದು
ಧರ್ಮದ ಸ್ವಂತ ಸ್ವತ್ತಲ್ಲ. ಇತರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವಂತೆ ನಾನೂ ಸಹ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು
ಹೊಂದಿರುತ್ತೇನೆ.

ಸೈಯದ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ತಾರೀಕ್
ಬಜಾರ್ ನಸುಲ್ಲಾ ಖಾನ್
ರಾಂಪುರ್ 244901 ಉ.ಪ್ರ.

ರೂಪ ಪೂಜೆ

ರೂಪ ಪೂಜೆ:

ಅರ್ಚನೆ ಉಪಾಸನೆಯು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳ ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ, ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ, ಸಿಖ್ಖರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಚನೆ ಉಪಾಸನೆಯು ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಅರ್ಚನೆ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರೂ, ಅವುಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಚನೆ ಉಪಾಸನೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ.

ಸನಾತನ ಧರ್ಮಗಳು ವಿಗ್ರಹೋಪಾಸನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವುದು ಏನೆಂದು ನೋಡೋಣ:

ವೇದಗಳು:

“...ನೈನಮ್‌ರ್ಷ್ವ ನ ತಿಶ್ಯಜ್ವಂ ನ ಮಧ್ಯೆ ಪರಿಜಗ್ರಭತ” (ಯ.ವೇ. 32:2)

ಅವನನ್ನು ಬದಿಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗದು.

ಇದರ ಅರ್ಥವು ಅವನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಲಾಗದು. ಅವನು ಕಾಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮೀರಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವೇದ ಮಂತ್ರವು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಅವನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗದು. ಇದರ ನಂತರದ ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ತಥ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

“ನ ತಸ್ಯ ಪ್ರತಿಮಾಽಽಸ್ತಿ ಯಸ್ಯ ನಾಮ ಮಹಧಃ: ...” (ಯ.ವೇ. 32:3)

ಅವನಿಗೆ ಆಕಾರವಿಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಹೆಸರೇ ಎಲ್ಲ.

ಅವನಿಗೆ ಆಕಾರವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅಥವಾ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿರಾಕಾರ ಆರಾಧನೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ.

"स पय्यगाच्छ्रमकायम" (ಯ.ವೇ. 40:8)

ಅವನು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ದೇಹರಹಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅವನಿಗೆ ದೇಹವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ವಿಗ್ರಹವು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರೂಪ ಪೂಜೆಯ ನಿಷೇಧದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು.

"अन्धन्तमः प्र विषन्ति येऽसभूतिमुपासते

तता भूयऽइव ते तमो यऽउ सम्भूत्याम् रताः" (ಯ.ವೇ. 40:9)

ಅಸಂಭೂತಿಯನ್ನು (ಅಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲ ರೂಪ ಎಂದರೆ ಅಗ್ನಿ, ಭೂಮಿ, ಗಾಳಿ, ನೀರು ಇತ್ಯಾದಿ) ಯಾರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಆಳವಾದ ದೃಷ್ಟಿಹೀನಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಅಂಧತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂಭೂತಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು ತೀರಾ ಅಂಧತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ (ಅಂದರೆ ಅಸಂಭೂತಿಯಿಂದ ರೂಪಿತವಾದಂತಹ ವಸ್ತುಗಳು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮರಗಳು, ಸಸ್ಯಗಳೂ, ಮೂರ್ತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ)

ಹೆಚ್ಚು ಗೋಚರವಾದಂತಹ ನಿಷೇಧವು ಇರಬಹುದೇ?

ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ:

"अवजानन्ति मां मूढा मानुषी तनुमाश्रितम् ।

परं भावमजानन्तो मम भूतमहेश्वरम्"॥ (ಗೀತೆ 9:11)

ನಾನು ಹೇಗಿರುವೆನೆಂದು ಅರಿಯದವರು, ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಮಹಾನ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಮೂರ್ಖರು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಅರಿಯದವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

(ಗ್ರಿಫಿತ್ತನು ಅವರು ವೇದದ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಮಂತ್ರದ ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅಸಂಭೂತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರದ ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಸಂಗ ಅಥವಾ ಅದು ಇನ್ನೂ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುವ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವಂಥದಾಗಿದೆ.)

ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 13:10ರಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವಂತೆ, ವ್ಯಭಿಚಾರಿಕತೆ ಇಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ(ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಭಕ್ತಿ). ವ್ಯಭಿಚಾರಿಕತೆ ಇಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಏನು? ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಹೇಗೆ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಕತೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ವ್ಯಭಿಚಾರ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

“ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವಾತ್ದವಿಜ್ಞೇಯಂ”

ಅವನು ಸೂಕ್ಷ್ಮನಾಗಿರುವಂಥವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಲಾಗದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
(ಗೀತೆ 13:15)

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ:

ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತ ಮಹಾಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ,

“ನ ದೇವಾ ಮೃಚ್ಛಿಲಾ ಮಯಾ:” (10:84:11)

ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ದೇವರಲ್ಲ.

ಭಾಗವತದ ಅದೇ ಅಧ್ಯಾಯದ 13ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಮೂರ್ತಿಪೂಜಕರನ್ನು ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಕತ್ತೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಗರುಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿನ ಈ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವನ್ನೂ ನೋಡಿ:

“ನ ಕಾಶ್ರೇ ವಿಘ್ರತೇ ದೇವೋ ನ ಪಾಷಾಣೋ ನ ಮೃಗಮಯೇ ಭಾವೇ ಹಿ ವಿಘ್ರತೇ ದೇವಸ್ತಸ್ಮಾದ್ಭಾವೋ ಹಿ ಕಾರಣಮ್” (ಗರುಡ ಪುರಾಣ 38:13)

ದೇವರು ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲಿ ಅಥವಾ (ಕೆತ್ತಿದ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ) ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ನಾಸ್ತಿಕರ ಪ್ರಭಾವ:

ಒಮ್ಮೆ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಹರಡಿದ್ದರೋ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರ ಪ್ರಭಾವವು ಅವರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ? ಈ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಜೈನರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆಂದು. ಯಾರು ದೇವರ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಜಡ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂತ್ವನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು ಆದರೆ ಏಕೆ ವೇದ ಧರ್ಮಿಯರು ತಮ್ಮ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಉಪಾಸನೆಯ ಕುರುಹಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು? ಲಾಲಾ ಸುಮರ್ ಚಂದ್ ಜೈನ್ ಬರೆಯುವುದೇನೆಂದರೆ,

“ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಜೈನರಿಂದ ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಜೈನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭರತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ 72 ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಭರತನ ಸಮಯವೆಂದರೆ ಅದು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಆರಂಭದ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಭರತನ ನಂತರ ಇತರ ಜೈನರು ಸಂತರುಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಅವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಮರ್ಯಾದಿಸುವುದು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟರು”

ಜೈನರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಎಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಅದು ಜೈನ ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಸತ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಜೈನ ಧರ್ಮದ ಹಲವಾರು ಪಂಗಡಗಳು ಇದನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತವೆ. ದಿಗಂಬರ ಜೈನರ ತಾರಣ್ ಪಂತ್ ಮತ್ತು ಶ್ವೇತಾಂಬರರ ಸ್ತಾನಕ್ ವಾಸಿ, ಲೋಕ ಮತ್ತು ಧುಂಧಿಯಾ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ತಾನಕ್ ವಾಸಿಗಳು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, “ಹೇಗೆ ಮಗುವು ತನ್ನ ಆಟಿಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕುದುರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆಯೋ ನಾವು ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ದೇವರ ರೂಪಗಳೆಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಆದರೆ ನಾವು ಅವಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

ಸ್ವಾಮಿ ದಯಾನಂದರು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಏಕೆಂದರೆ ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿದ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಇಲಿಯು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅವರು 14 ವರ್ಷದವರಿದ್ದಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದರು, ಅಂತೆಯೇ ತಾರನ್ ಪಂಥದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದ ತಾರನ್ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಇಂತಹುದೇ ಒಂದು ಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ತಾರನ್‌ರವರು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಆಹಾರದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅವರು ಮರಳಿ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಅವರು ನೋಡಿದುದೇನೆಂದರೆ, ಮೂರ್ತಿಯು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ತಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ದೇವರು ಬಹುಶಃ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು, ಮತ್ತು ನದಿಯ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅವರು ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಅವರು ದೇವರಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಉತ್ತರ ಬರದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಅವರು ಹೇಳಿದುದೇನೆಂದರೆ “ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಊಟದ ನಂತರ ನಾನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಾ”. ತಾರನ್ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದ ನಂತರವೂ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಸಂಜೆ ಅವರ ತಂದೆಯವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು, ತಾರನ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಕುಪಿತಗೊಂಡ ಅವರ ತಂದೆಯವರು ತಾರನ್‌ರವರನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿಸಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಪಾರಾದರು. ಅವರಿಗೆ ವಿಷಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಿಸಿದರು ಆದರೆ ಅವರು ಬದುಕಿದರು. ಇವರೇ ಮುಂಥೆ ತಾರನ್ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು.

ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ,

“ಬುದ್ಧರು ‘ದೇವರು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ’ ಎಂಬುದರ ವಿರುದ್ಧದ ವಾದಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಯಿತು. ಮೂರ್ತಿ

ಪೂಜೆಯು ವೇದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎಂದು ಜನರು ನಂಬಿದ್ದರು ಆದರೆ ಬುದ್ಧನ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಪರ ದೇವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆವು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೂರ್ತಿ/ಚಿತ್ರಯು ಪೂಜೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಜನರು ಬುದ್ಧನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನಕಲಿ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.”

ಪುರಾತನ ಹಿಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ:

ನಾವು ಹಿಂದೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಕೇವಲ ವೇದಗಳಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕೇತ ಪೂಜೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟು 108 ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ 10ರಲ್ಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯು ಸರ್ವಾನುಮತದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಶ್, ಕೆನ್, ಕಾಶ್, ಪ್ರಶ್, ಮುಂಡಕ್, ಮಾಂಡುಕ್ಯ, ಐತ್ರೇಯ, ತೈತ್ತಿರಿಯ, ಛಂದೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದಾರಣ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಯಾವುದೇ ನಮೂದುಗಳಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಕಂಡು ಬರುವ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣವು ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸರ್ವಾನುಮತವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಭಾಗವು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ ಬರೆದಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ 6680 ಶ್ಲೋಕಗಳು ಇದ್ದವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅದರಲ್ಲಿ 24000 ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆ. ಇಂದಿನ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ ಬರೆದಂತಹ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ರಾವಣನು ಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಕುರುಹುಗಳಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಜಾನೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆಯ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲಗಳು ಮತ್ತು ಜಪ ಹಾಗೂ ಹವನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವಿವರಣೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಸಹ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲ. ಇದು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಹಿಂದೂಗಳು ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ ಬರಹಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರವೇ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತದ ಬಹಳಷ್ಟು ಭಾಗವೂ ಸಹ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ ಬರೆದಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ನಂಬುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮೂಲ ಕರ್ತೃವಾದ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು 8000 ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಜೈ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದರು. ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಯಾದ ವೈಶ್ಣಂಪಾಯನನು ಶ್ಲೋಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 24000ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು 'ಭಾರತ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದರು. ಇಂದು ಅದರಲ್ಲಿ 100,000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಹೆಸರು ಮಹಾಭಾರತ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

“मृच्छिलाधातुर्दावीदि मूर्तावीष्वरबुद्धयः

किलष्यन्ति तपसा मूढाः परां षान्ति न यान्ति त”

ಮೂರ್ಖರು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಮಣ್ಣು, ಕಲ್ಲು, ಲೋಹ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಹ ದೇವರಾಗಿವೆ. ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.

ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಾಭಾಸದ ಈ ಎರಡು ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಮೂಲ 8000 ಶ್ಲೋಕಗಳ ಭಾಗವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ.

ಪುರಾಣಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ನಂತರದ ಕಾಲದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಿಹ್ನೆ ಪೂಜೆಯು ಪುರಾಣ ಕಾಲದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಸಮರ್ಥನೆ ಇಲ್ಲದೇ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂಥದ್ದಲ್ಲ. ದುರದೃಷ್ಟಕರವಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇಂದಿಗೂ ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಏಕೆ?

ರೂಪ ಆರಾಧನೆಯು ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ್ದಲ್ಲ:

ಡಾ. ಚಮನ್ ಲಾಲ್ ಗೌತಮ್ ಬರೆಯುವುದೇನೆಂದರೆ:

“... ಋಷಿಗಳು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ (ದೀವರನ್ನು) ರೂಪದಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು..”

ರೂಪ ಆರಾಧನೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕರ ಈ ವಾದವು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಉಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಒಂದು ರೂಪ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಚಿಹ್ನೆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಗ ಪರಿಹಾರವೇನು? ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸಂದಿಗ್ಧತೆ ಸಹ ಪ್ರಾಚೀನವಾಗಿದೆ. ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ ಕೆಲಸವು ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಿತು.

ಪರಿಹಾರ:

ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿತ್ತು, “सत्यञ्चित्र श्रवस्तमः” ಅದೇನೆಂದರೆ.., ಆ ಚಿತ್ರ ಅಥವಾ ವಿಗ್ರಹ ಮಾತ್ರ ನಿಜ ಅವು ಕೇಳುವವು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಾಡಿದ ವಿಗ್ರಹ. ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೇರುಕೃತಿ ಮಾದರಿ. ಮನುಷ್ಯನು ನಿರ್ಮಿತ ವಗ್ರಹಗಳು ತಯಾರಕ-ಕಲಾವಿದ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಲೆ ತನ್ನ ಕಲಾವಿದನನ್ನು ನಿನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಅವುಗಳ ತಯಾರಿಕರ ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ತಯಾರಕನ-ಕಲಾವಿದನ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವಂತ ವಿಗ್ರಹವು ಅವನ ಆರಾಧನೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಗೀತಾ ಹೀಳಿದ್ರು:

“संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिषञ्चानवलोकयन्”(ಗೀತಾ 6:13)

ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೋಡದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ

ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದನ್ನು ಗೀತಾ ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಈ ಜೀವಂತ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವನು ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆತನು ನಮ್ಮ ಉಸಿರಿನಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಇತರರಿಂದ ಒದಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಂಬುವ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬರನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಉಸಿರಾಟದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಯಾರು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಇಲ್ಲದೆ ನಾವು ಒಂದು ಕ್ಷಣವು ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಆತನೇ ನಮ್ಮ ಸಮರ್ಥಕ. ಈ ಮೂಗಿನಿಂದ ಉಸಿರಾಟವನ್ನು ನಲ್ಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವನು ಈ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ವಿನಾಶಕ. ಈ ಉಸಿರಾಟದ

ಪೂರೈಕೆದಾರನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದೇ ನಂಬಿಕೆ. ಸಂತರು ವೇದ ಮತ್ತು ಗೀತೆಯ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಸಲು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನ್ನು ಪೂಜಾ ವಿಧಾನವಾಗಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಜನರು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದ ನಿಜವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುವೇ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಎಂಬ ಪದವು ಅದರ ಭಂಗಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. **ಸಾಷ್ಟಾಂಗ = ಸಾ ಅಂದರೆ "ಜೊತೆ" + ಅಷ್ಟ ಅಂದರೆ "ಎಂಟು" + ಅಂಗ ಅಂದರೆ "ದೇಹದ ಭಾಗ"**. ಹೀಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಂದರೆ **"ದೇಹದ ಎಂಟು ಭಾಗಗಳು ಭಾಗವಹಿಸುವುದು"**. ದೇಹದ ಎಂಟು ಭಾಗಗಳು ಭಾಗವಹಿಸುವ ಭಂಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ. ಎರಡು ಕಾಕ್ಕೆರಳುಗಳು, ಎರಡು ಮೊಣಕಾಲುಗಳು, ಎರಡು ಕೈಹಸ್ತಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮೂಗು ಮತ್ತು ಹಣೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಎಂಟು ಭಾಗಗಳು ಭಾಗವಹಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸಮತೋಲಿತ ಭಂಗಿ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಲ್ಲು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊರತು. ನಿರಾಕಾರ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬಾರದು ಆದರೆ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ (ಗೀತಾ 6:13), ಯಾವುದನ್ನು ನಿಜವಾದ ಯೋಗ (ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಭೆ) ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತದರ, ಇದು ಇತರ ಚಿತ್ರಗಳು ಅಥವಾ ವಿಗ್ರಹಗಳಂತಹ ದೇವ ರೂಪಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿದೆ.

ಸಾಷ್ಟಾಂಗ: ದೇಹದ ಎಂಟು ಭಾಗಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವುದು.
ಹಣೆ+ಮೂಗಿನ ತುದಿ+2 ಅಂಗೈ+2 ಮೊಣಕಾಲುಗಳು+2 ಕಾಲಬೆರಳುಗಳು

ದೇವರು ರೂಪಿಸಿದ ತನ್ನ ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಯ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸ್ವರೂಪರಹಿತವಾದ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು ಒಂದೇ ಸ್ವರೂಪ-ಉಪಾಸನೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪರಹಿತ-ಉಪಾಸನೆಯ ನಡುವಣ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ, ಇದು ಸ್ವರೂಪರಹಿತ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಸ್ವಂತ ನಿರ್ಮಿತ ಒಬ್ಬ ವಿಗ್ರಹವಾದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಿರಾಕಾರ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು, ರೂಪ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಕಾರ ಆರಾಧನೆಯ ಏಕೈಕ ಸಮನ್ವಯವಾಗಿದೆ. ಇದೆ ಏಕೈಕ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ವಧಿಸಲಾದ ನಿರಾಕಾರ ಆರಾಧನೆಗೆ ವರೋಧಿಸದ ರೂಪ ಆರಾಧನೆ.

ಬಹುದೇವತ್ವ

ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಹುದೇವತಾವಾದದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸ ಪಂಡಿತ್. ಶ್ರೀ ರಾಮ ಆಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಮುಖ್ಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

“ನೈತಿಕತೆಯ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು, ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ದೇವರುಗಳ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಶ್ವತ ಸತ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಈ ಪುರಾಣ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ”

“ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೇವರುಗಳ ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳು ಸತ್ಯದ ಒಲವಿನ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.”

ಬಹುದೇವತಾವಾದವು ವೇದ ಯುಗದ ನಂತರ ಕಾಲದ ದಾರ್ಶನಿಕರ ಮುನ್ನೂಚನೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮಹಾನ್ ಆಚಾರ್ಯರ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಅಧಿಕಾರದ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆಚಾರ್ಯರು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ:

“ದೇವನೊಬ್ಬನೇ.. ದೇವರ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದಲ್ಲಿ, ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಪಾಲುದಾರನಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಹಾಯಕನಲ್ಲ. ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಮತ್ತು ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪಾಲಕನು. ಋಷಿಗಳು ಅವನ ವಿಭಿನ್ನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ದೇವರುಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ: ‘एको विष्णस्य भुवनस्य राजा’ ಇದರರ್ಥ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಒಬ್ಬ ದೇವರನ್ನು ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ...”

ಒಂದು ನರಾಕಾರ ದೇವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಹಸರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನಂತರ ಈ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಿಯೋಜಿಸುವುದು, ನರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪಗಳು, ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧಕವೆಂದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ದೋಡ್ಡ ಹಾನಿ ಏನೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಮತ್ತು ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಜನರು ಕೂಡ ಈ ದೇವ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಪಾಲುದಾರರಿಲ್ಲದ ಒಬ್ಬ ದೇವನಿಗೆ 33 ಕೋಟಿ ಪಾಲುದಾರರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವೇ ವಿರೂಪಗೊಂಡು ವೇದ ವಿರೋಧಿಗಳಾದರು. ವೇದಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು:

“त्वमग्ने इन्द्रो वः सतामसि त्वं विष्णुरुगायो नमस्यः।

तवं ब्रह्मा रयिविद्ब्रह्मणस्पते त्वं विधर्त सचसे पुरन्ध्या” ||

(ಋ.ವೇ 2:1:3)

ಓ ಅಗ್ನಿ (ದೇವರು) ನೀನು ಮಾತ್ರ ಇಂದ್ರನು ಸದ್ಗುಣಶೀಲರ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹರು, ಮಾತ್ರ ನೀವೆ ವಿಷ್ಣು ಅನೇಕರಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೆ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ವತಿ.

“य एक इत्तमुष्टहि”

(ಋ.ವೇ 6:45:16)

ಅವನೊಬ್ಬನೆ. ಆತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ತುತಿಸಿರಿ.

“स दाधार पृथिवीं ध्यामतेमां करमै देवाय हविषा विधेम “

(ಋ.ವೇ 10:121:1)

ಅವನು ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು. ಅವನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ನಾವು ಯಾವ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ?

“ मा चिदन्यद्भि षन्सत “

(ಋ.ವೇ 8:1:1)

ಅವನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಡಿ.

ವೇದಗಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಮುಕ್ತವಾಗಿ ದೇವರುಗಳು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಊಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಉಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ವಿಭಜಿಸಲಾಯಿತು. ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸರಳೀಕರಿಸಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಾತ್ವಿಕ ಪಂಡಿತರು ಒದಗಿಸಿದ ಪರಿಹಾರದ ಇಂತಹ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಮತ್ತು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಡುವಿನ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಅಡಿಪಾಯವಿದೆ. ಈ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗ ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಧರ್ಮವಾಯಿತು. ನಿರಾಕಾರ ದೇವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ನಿಯಮಿತ ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಭಯಾನಕ ಫಲಿತಾಂಶವೆಂದರೆ, ಹರಟೆ ಮತಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೃಪೆ, ಶಿವನ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಕಾಳಿಯ ದಯೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದುಃಖದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಪಂಡಿತ್. ಶ್ರೀ ರಾಮ ಶರ್ಮ ಆಚಾರ್ಯ ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

“ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಒಬ್ಬನೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅವನು ಮಾತ್ರ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಭಾಗಿದಾರ ಅಥವಾ ಸಹಾಯಕರಿಲ್ಲ ಒಂದು ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಅನೇಕರು ವಿಭಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯಾರು ಯಾವುದೇ ದೇವರು ಅಥವಾ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೋ, ಅತನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಇಂದಿನ ಬಹುದೇವತಾವಾದದ ನಂಬಿಕೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬ, ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದೇವರು ಹಾಗೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು.... ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಕಿರಿದಾದ ಮನಸ್ಸು ಈ ಮಿತಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ; ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಹ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರ ಮನೋಧರ್ಮವೂ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ದೇವರುಗಳು ಕೋಪಗೊಂಡರು ಮತ್ತು ಆತಂಕಗೊಳಗಾದವರನ್ನು ಬೆದರಿಸಲು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದರು.... ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಅವರ ಕೋಪದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ..... ಬಹುದೇವತಾವಾದವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ನೀತಿಕಥೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಸಮಾಧಾನದ ಕಥೆಗಳು ಅವರು ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಕೋಪದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾನಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಹಲವಾರು ಹಬ್ಬಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ದೇವರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಇದು ಅವರಿಗೆ ನಿಯೋಜಿಸಲಾದ ಆವಾಸಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಬೇಟಿ ನೀಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಯಿತು....ದೇವರೊಬ್ಬನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವನ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಾಲುದಾರರಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವರ ರೂಪ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪವು ವಿಭಿನ್ನ ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎತರರು ಸುಳ್ಳುಗಾರರೆಂದು.... ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಿದ ನಂತರವೂ, ಈ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಾತ್ಮಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನಿಜ ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಸುಳ್ಳೆಂದು ತೀರ್ಪಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ.... ಒಳ್ಳೆಯ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದೇವರೊಬ್ಬನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿವಿಧ ಪಂಗಡಗಳು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಅವರ ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿರಬಾರದು..... ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ನಿರಾಕಾರವಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ಆಕಾರ ಹೊಂದವರು ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: ‘ न तस्य प्रतिमाऽअस्ति’ (ಯ.ವೇ. 32:3) ಅಂದರೆ., ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೂಪವಿಲ್ಲ. ಆಕಾರ ಅಥವಾ ಚಿತ್ರವಿಲ್ಲ. ಹೇಳುವ ದೊಡ್ಡ ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವಿದೆ: ‘एकं सद्दिप्रा बहुधा वदन्ति’ ಅಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ದೇವರನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಅಂಧರ ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ, ಆನೆಯ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಭಾಗಗಳ ಆಕಾರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು. ಮಾನವನ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಮುಖ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನಿಗೂಢ ಆಕಾರಗಳಲ್ಲಿ (ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ), ಕಲೆಯ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ನೋಡುಗರು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿರಾಕಾರನ ರಚನೆಯ, ಸರ್ವಾಂಗೀಣ(ಸರ್ವಾವ್ಯಾಪಿ) ಮತ್ತು ಕೇವಲ ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಿದಾರೆಂದು ಅವರನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ, ಉಡುಗೊರೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮತ್ತು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಅಂತಹ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ವಾಸ್ತವಿಕವಾದಿ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನೋಡುವವರಾಗಿರಬೇಕು”.*

ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳಿಂದ ಭನ್ನವಾಗಿರುವ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವಾಗ, ತಮ್ಮ ಉನ್ನತ ಸಮತಲದಿಂದ ಇಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಾನಸಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಲು ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ (ಅಥವಾ ಅವಿವೇಕ) ಇದು. ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಶಿವ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅದರ ರೂಪ ಮತ್ತು ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಊಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಅವರು ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಲಿಂಗ (ಪುರುಷ ಲಿಂಗ) ಪೂಜೆಯ ವಸ್ತುವಾಗುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶಾಶ್ವತ ದೇವರ ಜನ್ಮ ದಿನವಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸಹೋದರರು ಯೋಚಿಸಲಿ. ಅವನ ಯಾವುದೇ ಗುಣಲಕ್ಷಣವು ಪುರುಷನ ಅಂಗವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರಬುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಆ ಹೆಮ್ಮೆಯವರು ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವ ಕರಾಳ ಅಜ್ಞಾನ ಎಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿದೆ? ಈ ದುಃಖ ಸ್ಥಿತಿಯ ಏಕೈಕ ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ ಸನಾತನ ಧರ್ಮಗಳು ಏಕ ದೇವರ ಪಾಲುದಾರರೆಲ್ಲಾ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕು. ಪಂಡಿತ್. ಶ್ರೀ ರಾಮ ಶರ್ಮಾನವರು ಈ ದಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ:

“ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಪಂಥಗಳು ಈಗ ಈ ಸಂಕಟವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತಿವೆ.... ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ವಂಚನೆ ಮತ್ತು ಸಂದಿಗದತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸಪನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ದೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೇವರುಗಳ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಮತ್ತು ಪುರೋಹಿತರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಬಡ ಭಕ್ತರ ಜೇಬುಗಳು ಅವರ ಕುರುಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಲೂಟಿ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.”

“ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿವೇಚನೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ದೇವರುಗಳು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವುದು.”

ದೇವರ ಅವತಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ಅವತಾರ ತತ್ವ:

ದೇವರ ಅವತಾರದ ಮೀಲಿನ ನಂಬಿಕೆ ಇಂದಿನ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮದ ಅವನತಿ ಮತ್ತು ಅಧರ್ಮದ ಏರಿಕೆ ಇದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ದೇವರು ಮಾನವ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅವತಾರವಾದ ಅಥವಾ ಅವತಾರ-ತತ್ವ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವೇದಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಎಷ್ಟು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನೋಡೋಣ. ದೇವರು ಸರ್ವಶಕ್ತನು, ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಲು ಅವನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನ ಶಕ್ತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವವನು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಶ್ರುತಿಸುತ್ತಾ ವೇದಗಳು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ:

“ತಮಿದಂ ನಿಗತಂ ಸಹಃ ಸ ಏಷ ಏಕ ಏಕವೃದ್ಧೇಕ ಏವ ” (ಅ.ವೇ. 13:4:12)

ನಿಜಕ್ಕೂ ಆತನು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವತಃ ಅವನೇ, ಅವನೊಬ್ಬನೇ (ಯಾರಿಗೂ ಜನಿಸದೆ) ಇರುತ್ತಾನೆ.

“ತಸ್ಯಾಮ್ ಸರ್ವಾ ನಕ್ಷತ್ರಾ ವಷೇ ಚಂದ್ರಮಸಾ ಸಹ ” (ಅ.ವೇ. 13:4:28)

ಚಂದ್ರ ಸೇರಿದಂತೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಗಳು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಡಿಯಲ್ಲಿವೆ.

“ಸವಾ.....ತಸ್ಮಾದಾಪಿಽಜಾಯನ್ತ” (ಅ.ವೇ. 13:4:29-37)

ಅವನು ಹಗಲನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು, ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು, ಜಾಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು, ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು, ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು, ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವನು (ಸ್ವತಃ) ಸ್ಪಷ್ಟವಾದನು.

“ಯದ್ವಾ ಕೃಣೋಷ್ಯಿಷಧೀರ್ಯದ್ವಾ ವರ್ಷಸಿ ಭದ್ರಯಾ ಯದ್ವಾ ಜನ್ಯಮವಿವೃಧಃ” (ಅ.ವೇ. 13:4:43)

ಅವನೇ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಫಲವತ್ತತೆಗಾಗಿ ಮಳೆ ಬೀಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದ ನಂತರವೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಭೂಮಿಯವರೆಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವನು, ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟತೆಯನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ಮಾನವ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ನಂತರ ಬೆಳೆದು ಅತ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ನಂತರ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ ಇದು ತಾರ್ಕಿಕವೇ? ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಏಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿದೆ? ದುಷ್ಟ ಏಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ? ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ನಂತರ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸಲು ವಿವೇಚನೆಯನ್ನಯ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ದೇವರ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ವನ್ಯಾಸ. ಅಧರ್ಮ(ಧರ್ಮ ವಿರೋಧಿ) ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವು ಮಸುಕಾದಾಗ ದೈವಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ತನ್ನನು ತಾನೇ ಇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆತನು ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನಿಡಲು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವರು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅವರ ಆಂತರಿಕತೆಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಹೋಗುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ-ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಅರ್ಥಹೀನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. “ಅದರ್ಥಾನಿ ವರುಣಸ್ಯ ವ್ರತಾನಿ” (ಋ.ವೇ. 1:24:10) ಅಂದರೆ ದೇವರ ನಿಯಮಗಳು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯವು ಅವನ

ಮರಣದವರಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಆದರೆ ಆಮೇಲೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ವಾದಿಸಿದ್ದು, “ಓ ಕರ್ತನೇ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನುಷ್ಯನ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ದೇವರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯದ ಹಾದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನೀವು ಎದುರಿಸಬಹುದು. ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ”. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಯುಗದಲ್ಲೂ ಜನರಿಗೆ, ದೇವರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಂತಹ ಜನರಿಗೆ ಈಶ-ಧೂತ (ದೇವರ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು) ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪದವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ದರ್ಶಕರ ಆಗಮನವನ್ನು ದೇವರ ಆಗಮನ ಎಂದು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಆ ಸಂತರು ದೇವರಲ್ಲ. ಅವರು ಮನುಷ್ಯರು.

ದೇವರು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ವೇದಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ:

“तमिदं निगतं सहः स एष एक एकवृदेक एव” (ಅ.ವೇ. 13:4:12)

ಅವನು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಂದಲೇ (ಯಾರಿಂದಲೂ ಜನಿಸದೆ) ಇದ್ದಾನೆ. ವೇದಗಳು ಅವನಿಗೆ ದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ.

“...अकायम ...” (ಯ.ವೇ. 40:8)

ಅವನು ದೇಹವಿಲ್ಲದವನು.

ವೇದಗಳು ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಯಾರಿಗೂ ಅಧೀನನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

“विष्वस्य मिषतो वषी ...” (ಋ.ವೇ. 10:190:2)

ಅವನು ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವೇದಗಳು ಅವನು ವಯಸ್ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ.

“न मिमार न जीर्यति...” (ಅ.ವೇ.10:8:32)

ಅವನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ವಯಸ್ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವನನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಊಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವೇದಗಳು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ.

“भूयानिन्द्रो नमुराद ... पतिस्त्वमिन्द्रासि विभू” (ಅ.ವೇ.13:4:46-47)

(ಮಾತ್ರವಲ್ಲ) ಅವನು ಸಾವಿಗೆ ಮೀರಿದವನು ಆದರೆ ಅವನು ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಮೀರಿದವನು.

ದೇವರು ಮೇಲಿನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವೇದಗಳು ವಿವರಿಸಿದೆ. ದೇವರ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ನಂಬುವವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬಹುದು ಅವತಾರಗಳು ಜನಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ, ಅವರಿಗೆ ದೇಹಗಳಿವೆ, ಅವರು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ದುಃಖ ಮತ್ತು ಅಚಿತಿಮವಾಗಿ ಅವರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ವೈದಿಕ ತತ್ವದ ಹತ್ತಿರ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇದೆಯೇ?

ರಾಮನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮತ್ತು ಅವನ ಮರಣವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅವನು ದೇವರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮತ್ತು ಮರಣವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅವನು ದೇವರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸತ್ಯ ಮಾದರಿ-ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ ಅವರ ಕಾಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನವರಾಗಿರಬಹುದು.

ಧರ್ಮವು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ದೇವರು ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುವ ಬದಲು, ಮಾನವಕುಲವನ್ನು ಮರೆತುಹೋದ ಧರ್ಮವನ್ನು ನೆನೆಪಿಸಲು ಅವನು ನೀತಿವಂತರನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ಮಾದರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ದೇವರ ಸ್ವಂತ ಬರುವಿಕೆ ಎಂದು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕು. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಘಟನೆಗಳೆಂದು

ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮವು ಸಾಕಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಅವತಾರವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವಾಗ ಸಂತ ಕಬೀರ್‌ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ, ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ:

“ಬುದ್ಧನ ದಿನದಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಂತೆ ಅವರು ಹಿಂದೂಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು.... ವಿಗ್ರಹಗಳು, ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಆರಾಧನೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ, ಎರಕಹೊಯ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು. ಅವತಾರಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದರು:

‘ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಸೀತೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನೀರಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಕಲ್ಲಿನ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ’*.

ಡಾ. ತಾರಾ ಚಂದ್‌ಯವರು ‘ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವ’ ಮತ್ತು ಕಬೀರ್, ಶಬಾದ್ 8 ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ 1963 ಪು.163.

“ಅವರು ದುರ್ಬಲ ಮತ್ತು ಬಲಶಾಲಿಯ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಶ್ವದ ದೇವರು ರಾಮ ಬಂದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಬೀರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂತಹ ಒಬ್ಬ (ರಾಮ) ಹುಟ್ಟಿದ ಮತ್ತು ಸಾಯುವ ಮೊದಲು, ನಾನು ನನ್ನ ತಲೆ ಬಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.”

ಗುರುನಾನಕ್ ದೇವ್ ಅವರ ವಿವರವಾದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿರುತ್ತದೆ.

“ರಾಮ ಮತ್ತು ಇತರ ಅವತಾರಗಳು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಂತೆ ಜೀವನದ ಏರಿಳಿತಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ದೇವರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವರ ಹಣೆಬರಹವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೂಲತಃ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ, (ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ರಿಷಭ್ ದೇವ್ ಮತ್ತು ನಾಸ್ತಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಜೈನ್ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಬುದ್ಧ ಸೇರಿದಂತೆ 2.4 ಅವತಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ). ಈ 4ರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯುಗದಲ್ಲಿ, 3 ತ್ರೇತದಲ್ಲಿ, 2 ದ್ವಾಪರ್ ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಕಲಿಯುಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಅವತಾರ ‘ಕಲ್ಕಿ ಅವತಾರ’ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಪಂಡಿತ್. ಶ್ರೀ ರಾಮ್ ಶರ್ಮಾರವರ ಪ್ರಕಾರ, ಕಲಿಯುಗ ಈಗ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಿದೆ.

“ಅಂತಹ ಯುಗದ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ರುಜುವಾತುಗಳು ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಕಲಿಯುಗ ಈಗ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಿದೆ.”

ಕಲಿಯುಗ ಅಂತ್ಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಿ ಇನ್ನೂ ಜನಿಸಿಲ್ಲ. ವಿಭಿನ್ನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮ್ಮ ವಿಭಿನ್ನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಲಿಯುಗದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇದು ವಿವೇಚನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲವೆ ಅದೇನೆಂದರೆ ಕಲಿಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾವಿರಾರು ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆ ಮತ್ತು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವು ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರ, ಘೋರ, ಅತಿರೇಕದ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ, ಪರವಾನಗಿ, ಅನೈತಿಕ, ಹಗರಣ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ವಿರೋಧಿ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದೆ. ನಾವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ರೋಮನ್ ಬಹಿರಂಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಗಳು ಗುಲಾಮರನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವತೆಯನ್ನು ಅಪ್ರೋಡೈಟ್ ರಚಿಸಿದರು, ಅವಳು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ-ದೇವರು ಕ್ಯುಪಿಡ್‌ಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು, ಅವನು ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಪುರುಷ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ಸಹ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟನು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ನೂರಾರು ದೇವರು-ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಪೂಜಿಸಿದರು, ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೈನಿನಲ್ಲಿ ಟೈಟಸ್ 1.5 ಲಕ್ಷ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದ. ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಹೂಳಲಾಯಿತು. ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರನ್ನು ವಧೆ ಮಾಡುವುದು, ಹಿಟ್ಲರ್ 6 ಮಿಲಿಯನ್ ಯಹೂದಿಗಳ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ, ಬಿಳಿಯರಿಂದ ಕರಿಯರ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಎರಡು ವಿಶ್ವ ಯುದ್ಧಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ಕೆಲವರ ಕ್ರಮಗಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಒಟ್ಟು ಕುಸಿತ. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ತಂದೆ-ಮಗಳು, ತಾಯಿ-ಮಗ ಮತ್ತು ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಲೈಂಗಿಕ ವಿವಾಹವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೆರೊಯಿನ್ ಮತ್ತು ಸ್ಮಾಕ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿ ಅವತಾರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಯಾನಕವಾದದ್ದು ಏನು? ಇನ್ನೇನು ಭಯಾನಕ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ?

ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಲಿಯುಗ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ಸುದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ದೇವರ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಪ್ರಪಂಚದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಮಧ್ಯಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಧರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕುಸಿದಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ನೀತಿವಂತರು ಹುಟ್ಟಿ ದೇವರ ದೂತರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುರಾಣಗಳು ಕಾಲ್ಪಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಕಾಲ್ಪುಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈಗಾಗಲೇ ಹಾದುಹೋಗಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಾನವ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ತರ್ಕಬದ್ಧ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ್ದು.

ತಾರ್ಕಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ದೇವರ ಅವತಾರದ ಸದ್ಧಾಂತದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂಶವನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸೋಣ.

ಸತ್ಯಯುಗ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಯುಗ. ಯಾವುದೇ ದುಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪಾಪಿಗಳಿಲ್ಲ. ಸದಾಚಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಮಾನವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ತ್ರೇತಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದುಷ್ಟರು ಇದ್ದರು ಮತ್ತು ದೇವರ ಮೂರು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಿದರು. ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟತೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ದೇವರು ಕೇವಲ ಎರಡು

ಬಾರಿ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವುದು ಕಗತ್ತಲೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟತೆಯ ಯುಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ಎನ್ನೂ ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಅದರ ಕಲಿಯುವುದು ಉಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಜನಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ! ಎಷ್ಟು ತರ್ಕಬಾಹಿರವಿದು? ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾದ ಊಹೆಯೆಂದರೆ, ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ತ್ರೇತದಲ್ಲಿ ಮೂವರು, ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವುದದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದರು, ಅವರ ಆಗಮನವು ದೇವರ ವಂಶ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟರ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗಾಗಿ, ಸದಾಚಾರದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟತೆಯ ಹೆಚ್ಚಳದೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಭೇಟಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆಂಬುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ.

ರಾಮನು ಮರಿಯಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ (ಅವರು ಕಾಲದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿ) ಆದರೆ ದೇವರಲ್ಲ:

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದಾಗಿ ನಂಬಲಾದ ಒಬ್ಬತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ತ್ರೇತಾದ ರಾಮ ಮತ್ತು ದ್ವಾಪರನ ಕೃಷ್ಣ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಜೀವಿತಾವಧಿಯ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು, ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತದ ಎರಡು ಆರಂಭಿಕ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಮೂಲಗಳಾಗಿವೆ. ಹಲವಾರು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ದೇವರಲ್ಲ, ಈ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

“(ರಾಮ) ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತೆ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ...”. (ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ, ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ, 63:3)

ದುಷ್ಟರ ದೇವರು? ಭೂಮಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಯಾರ ವಿಶೇಷ ಉದಗದೇಶವೆಂದರೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವುದು, ಸ್ವತಃ ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವುದು! ಈ ಪದಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಲಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಆದರೆ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯನು ಅದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿರಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಹದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಅಹಂ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರವು ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಹೆದರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದು ಅವನ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾನೇ ಉನ್ನತ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ಉತ್ತುಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸದ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿನ ದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ರಾಮನು ದೇವರ ಅವತಾರವೇ ಅಥವಾ ಮರಿಯಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ (ಅವನ ಕಾಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿ) ಎಂದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಕೃಷ್ಣ, ಮರ್ತ್ಯ, ದೇವರಲ್ಲ:

ಪಾದದ ಗಾಯದಿಂದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ (ಮೌಸಲ್ ಪರ್ವ, ಅ.4). ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ನಿರ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ‘ಜರಾ’ ಎಂಬ ಬೇಟೆಗಾರನು ಜಂಕೆಯೆಂದು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಬಾಣ ಹೊಡೆದನು ಅದು ಅವನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯಿತು. ಈ ಗಾಯದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಅಚಿತಿಮವಾಗಿ ಸಧನರಾದರು.

ದೇವರನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಬಹುದೇ? ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ತೆರವು ವಿರಬಹುದೇ? ವೇದಗಳ ಶಾಸನವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ. ಅವರನ್ನು ಯಜುರ್ ವೇದ 40:8 ರಿಂದ 'ಆಕಾಯಮ್' (ದೈಹಿಕ) ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಾನವ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಆರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಸಹ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿದ್ಧೆ ಮಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಇದು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸಾವು.

ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿರಿ - ರಾಮ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ರವರು ದೇವರೇ ಅಥವಾ ಮಾನವರೇ? ನಿಜಕ್ಕೂ ಮಹಾನ್ ಮಾನವರು.

ಅನ್ವಾದ

(ದೇವರು ತುಣುಕುಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತ)

ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಘೋಷಿಸಿದರು: "ದೇವರು ಮಾತ್ರ ನಿಜ, ಸೃಷ್ಟಿ ಭ್ರಮೆ".

ಬಲ್ಲಭಾರ್ಚಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ದೇವರು ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಂಬಂಧದ ವಾಸ್ತವತೆಯು ಜೇಡವು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಜಾಲ ನೇಯ್ಗೆಗೆ ಹೋಲುತ್ತದೆ".

ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಯು ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಹಿಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಸಣ್ಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅವರೆಲ್ಲರು ಮೇಲಿನ ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಡಿದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಎರಡು ಮೂಲ ರೂಪಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಒಂದು, ನಾವು ನೋಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ದೃಷ್ಟಿಭ್ರಮೆ, ದೇವರು ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಎರಡು, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ದೇವರ ಭಾಗವಿದೆ. ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರು, ಅಂತಹ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಅವರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಅಥವಾ ಅವರ ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ತತ್ವ ಚಿಂತನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವರು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು. ಈ ವರ್ಗದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ದೈವಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಬದಲು

ವೇದಾಂತ ಅಥವಾ ಉತ್ತರ ಮಿಮಾನ್ಸ ದರ್ಶನದ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವೇದಾಂತವು ವೇದಗಳ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಆರು ತತ್ವ ಚಿಂತನಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತವೂ ಒಂದು. ಇತರ ಐದು ತತ್ವ ಚಿಂತನಗಳು ದೇವರ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತವೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತವೆ, ವೇದಾಂತದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಬದ್ರಾಯನ್ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಹ ಭವ್ಯವಾದ ಖಾತೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಅನೇಕರಿಗೆ, ಸೃಷ್ಟಿ ಒಂದು ಭ್ರಮೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ವೇದಾಂತದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವೇದಾಂತವು ವೇದಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ಮೊದಲು, 'ಅಗ್ನಿ' ಗ್ರಹಿಸದೆ ವೇದಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ವಿವಾದಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಗ್ನಿ' ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

ಅಗ್ನಿಯ ರಹಸ್ಯ*:

ಅಗ್ನಿಯು ವೇದಗಳ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡಲು ಮತ್ತು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಂಥನ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಹಲವಾರು ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿವೆ. ಅರ್ಣಿ ಮಂಥನವನ್ನು (ಅರಣಿ ಮಂಥನ) ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅರ್ಣಿ(ಅರಣಿ)ಪದವನ್ನು ಟಾರ್ಚ್‌ಗೆ (ಮಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಸೂರ್ಯ ಅಥವಾ ಬೆಳಕು. 'ಜ್ಞಾನ'ವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರ, ಅರ್ಣಿ ಮಂಥನ ಎಂದರೆ 'ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಸಂಶೋಧನೆ'. ವೇದಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ವಿಶ್ವ ನಾಯಕ (ವಿಷ್ವ ನರೇಷ ಪದ) ರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

“मन्थता नरः कविमद्भयन्तं प्रचेतसममृत सुप्रतीकम यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरस्तादग्निं नरो जनयता सुषेवम” (ಋ.ವೇ. 3:29:5)

ಅರಿವಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಅಗ್ನಿ ಅತ್ಯಂತ ಅವಿನಾಶವಾದ ಮತ್ತು ಯಜಮಾನನ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ದೇಹವನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ (ಅರಣಿ ಮಂಥನ). ನೀವು(ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದ್ದ) ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಮುನ್ನಡಿಸಬೇಕು....ಅವನನ್ನು (ಅಗ್ನಿ) ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿರಿ.

ನಾವು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ, ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆಡೆ ಅದು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿ:

ಈ ವಿಷಯದ ವಿವರವಾದ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ನೀವು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿ ಪುಸ್ತಕ 'ಕಿತನೇ ದೂರ್ ಕಿತನೇ ಪಾಸ್'ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಧ್ಯಾಯ 'ಅಗ್ನಿ ರಹಸ್ಯ'ದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

“यदग्ने सहस्रः सुनवाहुत”(ಋ.ವೇ. 8:19:25)

ಓ ಅಗ್ನಿ, ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಎಲ್ಲರಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ...

“त्वमग्ने प्रयदक्षिणं नरं” (ಋ.ವೇ. 1:31:15)

ನೀವು ಅಗ್ನಿ, ಆರಾಧಕರಲ್ಲಿ ಸಂತಸಗೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ.

ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳ ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ಗಳಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ದೇವರು, ಕೆಲವೆಡೆ ಅದು ಆತ್ಮ, ಬೇರೆಡೆ ಮನುಷ್ಯ.

“ब्रह्म वा अग्नि” (ಕೌ. 9:1:5)

ಅಗ್ನಿಯು ದೇವರು.

“आत्मैवग्नि” (ಶಾ.ಪ. 6:7:1:20)

ಅಗ್ನಿಯೇ ಆತ್ಮವು.

“पुरुषोऽग्नि” (ಶಾ.ಪ. 10:4:1:6)

ಅಗ್ನಿಯೇ ಮನುಷ್ಯನು.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೇವರನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬೆಂಕಿಯು ದೇವರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪುರುಷ (ಮನುಷ್ಯ) ದೇವರಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ಮತ್ತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮದಾರನೈಕ ಪದೆ ಪದೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದಾನೆ, ಇಲ್ಲ (ನೆತಿ ನೆತಿ) ಎಂದು ಆತನು ವಿವರಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. “ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದಾನೆಯೆ”? “ಇಲ್ಲ”. “ಅವನು ಹಾಗಿದ್ದಾನೆಯೆ”? “ಇಲ್ಲ”. ದೇವರು ಮಾನವ ಮನಸ್ಸು ಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರದೆ. ಅವನಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಕಿವಿ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಬಂಧಿಸಲಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಆದರೆ ಭಕ್ತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬಹುದು. ಈ ನಂಕೀರ್ಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ರಾಮಾನುಜ ಆಚಾರ್ಯರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗಾಗಿ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇವರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಅಗ್ನಿ ದೇವರು, ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಆದರೆ, ದೇವರು ಅತ್ಯವೂ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ.

“म अग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा हव्यावाङ् जुहवास्यः”

(ಋ.ವೇ. 1:12:6)

ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ, ಮನೆಯ-ರಕ್ಷಕ, ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ ನೈವೇದ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಮುಖದ ಅಗ್ನಿಗಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಬೆಳಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

“अग्निमग्निं हवीमग्नि सदा हवन्त विष्पतिम् सव्यवाहं पुरुप्रियम्” (ಋ.ವೇ. 1:12:2)

ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಅಗ್ನಿಯ (ಜನಕ) ಅಗ್ನಿಗೆ ನಾವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅರ್ಪಣೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇದು ಎರಡು ಅಗ್ನಿಗಳಿಗೆ ವಿಕಸನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿ. ‘ಅಗ್ನಿ’ ಪದವನ್ನು ಎರಡು ಆರ್ಯ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸನಾತನ ಧರ್ಮಗಳು ‘ಅಗ್ನಿ’ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದೇನೆಂದರೆ ಅಗ್ರಗಣ್ಯವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲನೆಯದು. ಈಗ ದೇವರು ಮೊದಲಿಗನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹಿಂದೇನು ಅಸ್ತತ್ವದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು(ದೇವರು) ತನ್ನ ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದಾಗ, ಅವನು(ಮನುಷ್ಯ) ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅವನ(ದೇವರ) ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಹೆಸರಾದ ಅಗ್ನಿ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟನು. ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿ ಒಂದು ಆತ್ಮ, ಮೊದಲ ಆತ್ಮ ಪರಮ್ ಆತ್ಮ (परम आत्मा) ಅಥವಾ ಪರಮಾತ್ಮ (परमात्मा) ಏಕೆಂದರೆ ಭೌತಿಕ ಶರೀರವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೊದಲು ಅದು ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿತ್ತು.

“अग्निर्वै स्वर्गस्य लोकस्याधिपतिः” (ಅ. 3:42)

ಸ್ವರ್ಗದ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಧಿಪತಿ ಅಗ್ನಿ.

ದೇವರು ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

“अग्निं दूतं वृणीमहे” (ಋ.ವೇ. 1:12:1)

ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಅಗ್ನಿಯೆಂದು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಅತ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಮಾನವ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬರಬೇಕಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಕರೆಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ಅವರು ಭೂಮಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡದರೂ ಅವರನ್ನು ನರಶಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಜ್ವೇದ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು.

“ತನ್ನನುಪಾದುಚ್ಯತೇ ಗರ್ಭ ಆಸುರೋ ನರಾಢಸೋ ಭವತಿ ಯದ್ವಿಜಾಯತೇ” (ಋ.ವೇ. 3:29:11)

ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ತನುಸ್ವತ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಆತನು ಮಾನವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನನ್ನು ಆಸುರ್ ಮತ್ತು ನರಶಸ್ತ್ರ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು.

“ದಿವಸ್ಪರಿ ಪ್ರಥಮಂ ಜಙ್ಘೆ ಅಗ್ನಿರಸ್ಮದ್ ದ್ವಿತಿಯಂ ಪರಿ ಜಾತವಿದಾಃ” (ಋ.ವೇ. 10:45:01)

ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿತು. ಅವನ ಎರಡನೆಯ ಜನ್ಮ ಮಾನವರಲ್ಲಿತ್ತು. ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಜ್ವೇದ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು.

ಪರಮ್ ಆತ್ಮಾ ಅಥವಾ ಪರಮಾತ್ಮ ದೇವರಲ್ಲ ಎಂದು ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿ. ಅವನು ಪೂಜಿಸುವವನು, ಪೂಜಿಸಬಾರದು. ವೇದದ ಜನರು ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ವಿಶ್ವ ನಾಯಕರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದರು. ಆತ್ಮಾ(ಚೇತನ), ಪರಮಾತ್ಮ (ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಆತ್ಮ) ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ (ದೇವರು) ಬೆರೆಯಿತು. ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ?

ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ್ದು ಸ್ವಯಂ ಇಂದ ಅಲ್ಲ:

ಯಾರಲ್ಲೂ ದೇವರ ಭಾಗವಿಲ್ಲ, ಅವನ ಪ್ರಥಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ತನ್ನ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನೀಡಿದನು ಮತ್ತು ಆ ಮೊದಲ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಉತಾದಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸಿದನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವನ ಸ್ವತಹ ಯಾವುದೇ ಭಾಗಗಳಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ, ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವನು ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಜೀವಿ ಪರಮಾತ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ವೇದಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತವೆ.

“ಕಾಮಸ್ತದಗ್ರೇ ಸಮವರ್ತತಾಥಿ ಕನ್ಸೋ ರೇತಃ ಪ್ರಥಮಂ ಯದಾಸೀತ್ |

ಸತೋ ಬನ್ಧುಮಸತಿ ನಿರವಿನ್ದನ್ಹದಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಕವ್ಯೋ ಮನಿಷಾ |

ತಿಸೃಚ್ಚಿನೋ ಬಿತತೋ ರಢಿಮರೇಷಾಮಥಃ ಸ್ವಿದಾಸೀತದುಪರಿ ಸ್ವಿದಾಸೀತ |

ರೇತೋಥಾ ಆಸನ್ಮಹಿಮಾನ್ ಆಸನ್ತ್ಸ್ವಥಾ ಅವಸ್ತಾತ್ಪ್ರಯತಿಃ ಪರಸ್ತಾತ್ ||”

(ಋ.ವೇ. 10:129:4-50)

ದೇವರು, ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದಾಗ, ಮೊದಲು ಬೀಜವು ಪ್ರಕವಾಯಿತು.

ಅವನು, ಆತ, ಒಬ್ಬ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾಯಿಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಮರೆತುಹೋದ ಚಿರವಾದ (ಶಾಶ್ವತ್) ಧರ್ಮ

ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಂಬಿದ್ದರು ಮತ್ತು ವೇದಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಿಂದ ಪವಿತ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಎತರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಸಂತರ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕೃತಿ. ಆ ಸಂತರು ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರೂ, ವೇದಗಳ ಬೋಧನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಇಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ವೇದಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ನಿರಾಕಾರ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹ. ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ, ನಾಸ್ತಿಕತೆ, ಅವತಾರ-ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವರ ಆಸ್ತ (ಭಾಗಗಳು) ಸಿದ್ಧಾಂತವು ವೇದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸುಂದರವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದರು ಅವನು ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಹೆಸರಿನ ಯಾವುದೇ ರೂಪವಿಲ್ಲ. ಅವನ ಯಾವುದೇ ಹೆಸರಿನ ಆಕಾರ ಅಥವಾ ಆಕೃತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾನವ ದೇಹವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಜನನ ಪಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಸಾವು ಮತ್ತು ಸಂತಸ ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮೇರು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು, ಮಾನವ-ನಿರ್ಮಿತ ಆಕಾರಗಳ ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು ಅವನ ಅವಮಾನ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ. ವೇದಗಳ ತೀರ್ಪನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸೋಣ:

“स एष एक एकवृदेक एव” (ಅ.ವೇ. 13:4:12)

ಅವನು ಮಾತ್ರ, ಯಾರು ಸ್ವತಃ (ಯಾರಿಗೂ ಜನಿಸದೆ) ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಒಬ್ಬನೇ.

“तस्य ते भक्तिवासः स्याम” (ಅ.ವೇ. 6:79:3)

ಓ ದೇವರೇ, ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತರಾಗಿರೋಣ.

“एक एव नमस्यो विक्ष्वीडयः” (ಅ.ವೇ. 2:2:1)

ಒಬ್ಬ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಪುಜಿಸಲು ಅರ್ಹ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗೌರವಕ್ಕೆ.

“इन्द्र मित्रं वरुणग्निमाहुरथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान एकं सद्विप्रा बहुधा वदन्त्यग्निं यमं मातरिष्वानमाहुः” (ಋ.ವೇ. 1:164:46)

ದೇವರನ್ನು ಇಂದ್ರ, ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ವರುಣ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗರುತ್ಮನ್. ಅವನು ಅಗ್ನಿ, ಯಮ ಮತ್ತು ಮಾತರಿಶ್ವ. ತಿಳಿದಿರುವವರು ಅವನಿಗೆ ಹಲವಾರು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

“त्वमग्ने इन्द्रो वृशभः सतामसि त्वं विष्णुरुगायो नमस्यः त्वं ब्रह्मा रयिविद्ब्रह्मणस्पते त्वं विधत्तः सचसे पुरन्ध्या ।” (ಋ.ವೇ. 2:1:3)

ಓ ಅಗ್ನಿ, ನೀವೇ ವಷ್ಣು, ನೀವೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ವತಿ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ. ಓ ದೇವರೇ, ನೀವೇ ಇಂದ್ರ, ನೀತಿವಂತನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವೆ, ನೀವೇ ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹರು.

(ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಸೂಕ್ತದ ನಂತರದ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ 2:1:4,6,7 ಮತ್ತು 11 ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸಾರ್ವಭೌಮನನ್ನು ಮಿತ್ರ, ಆರ್ಯಮ್, ರುದ್ರ, ಪುಶಾ, ಸವಿತಾ, ವಾಯು, ಇಡಾ ಹಾಗೂ ಸರಸ್ವತಿ ಇತ್ಯಾದಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.)

ಓ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸಹೋದರರೇ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತವಾದ ಕಳಹುಹೋದ ಮತ್ತು ಮರೆತುಹೋದ ವೇದ ಹಾಗೂ ಶಾಶ್ವತ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿನಗೆ ನೆನಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಲೌಕಿಕ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಇದನದನ್ನು ಅಳವಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ವಿಶ್ವ ನಾಯಕತ್ವದ ಸ್ಥಾನವು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಜೀವನವು ಅಂತ್ಯವಲ್ಲ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಹಕಾಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ದುಃಖದ ಅಥವಾ ಆನಂದದ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರೋಷಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

೧. ಅಗರ್ ಅಬ್ ಭೀ ನಾ ಜಾಗೆ ತೊ.....
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)
೨. ಕಿತ್ನೇದೂರ್ ಕಿತ್ನೇ ಪಾಸ್
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)
೩. ವಹೀ ಏಕ್ ಏಕ್ತಾಕ್ ಆಧಾರ್
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)
೪. ಗವಾಹಿ
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)
೫. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕಾ ಸ್ವರೂಪ್
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)
೬. ವೇದೋಮೆ ಅನ್ನಿ ರಹಸ್ಯ
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)
೭. ಶಾಂತಿ ಪೈಗಾಮ್
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)
೮. ಗಜರಾತ್ ಕಾ ಬಾದ್ ಹಾಲತ್
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)
೯. ನೌ ಆರ್ ನೆವರ್
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)
೧೦. ಆವೋ ಜಿಹಾದ್ ಕರೆ
(ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲ ತಾಲೀಖ)

ವರ್ಕ್ ಚಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್

(ವಲ್ಡ್ ಅರ್ಗನೈಸೇಶನ್ ಆಫ್ ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಅಂಡ್ ಜ್ಞಾಲೆಡ್ಜ್)
ಬಜಾರ್ ನಸ್ರುಲ್ಲ ಖಾನ್, ರಾಂಪುರ್ (ಯೂ.ಪಿ)-244901
ಇ-ಮೇಲ್: tariqsa92@yahoo.com

ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಿಸಿದವರು:
ವಂಡರ್ಸ್ ಇಂಡಿಯ ಎನ್ವರೈಸಸ್
2074, 2ನೇ ಮಹಡಿ, ನಹಾರ್ ಖಾನ್ ರಸ್ತೆ, ದರ್ಯಾಗಂಜ್, ಹೊಸ ದಹಲಿ-110002,
ಮೊಬೈಲ್: +91 9811200621, ದೂರವಾಣಿ: 011 23289077
ಇ-ಮೇಲ್: humampublications@gmail.com